

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201488
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201488.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa: H. nar. XX.XX.XXXX, zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK pod K., so sídlom Štúrova 11, 949 01 Nitra, právne zastúpený: JUDr. Jana Kubáňová, so sídlom Cintorínska 5, 949 01 Nitra, proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, IČO: 30 795 141, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, právne zastúpená: JUDr. Eva Bušová, so sídlom Tobručka 6, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. III.ODS-39/15:136/2011 zo dňa 26. apríla 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/180/2016-148 zo dňa 9. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/180/2016-148 zo dňa 9. novembra 2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného sp.zn. III.ODS-39/15:136/2011 zo dňa 26.04.2016.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že ako vyplynulo zo zistení súdu, dôvodom zmeny v zložení prvostupňového III. Disciplinárneho senátu (E., E. a E. v čase začatia konania) a súd konštatuje, že legitímnej, bolo to, že pôvodný člen senátu E. na konferencii advokátov dňa 14.06.2013 nebol pre ďalšie obdobie zvolený za člena disciplinárneho senátu. Preto listom zo dňa 24.06.2013 bol upovedomený žalobca, že v pokračujúcom konaní po zrušení pôvodného rozhodnutia III.

Disciplinárneho senátu došlo k zmene (E., E. a E..

3. Krajský súd nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu o upretí práva na prístup k orgánu verejnej správy v podobe prejednávania veci žalovaným dňa 26.04.2016 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu napriek žiadosti o odročenie pojednávania doručenej žalovanému dňa 25.04.2016.

4. V danej preskúmvanej veci, keď disciplinárny senát pojednával vec v neprítomnosti žalobcu, bolo postupované v súlade s ustanovením Disciplinárneho poriadku SAK, ktorý pojednávanie bez účasti disciplinárne obvineného advokáta pripúšťa a nemožno vidieť v žiadosti o odročenie pojednávania taký dôvod hodný osobitného zreteľa (kolízia so študovaním vyšetrovacieho spisu), ktorý by mal privodiť odročenie pojednávania.

5. Správny súd ďalej uviedol, že zo zistení súdu tiež vyplynulo, že III. Disciplinárnym senátom bolo vo veci určených 13 termínov prvostupňového konania, z toho v 8 prípadoch bolo pojednávanie odročené na žiadosť žalobcu, poväčšine pre kolíziu právneho zástupcu s inými pracovnými povinnosťami. S ohľadom aj na krátkosť času od doručenia žiadosti o odročenie pojednávania pred samotným ústnym pojednávaním (vo väčšine prípadoch), a súd má potom pochybnosť, či sa nejednalo o účelové a obštrukčné správanie sa žalobcu.

6. K námietke preklúzie práva disciplinárne sťahť žalobcu za údajné porušenie zákona o advokácii v spojitosti so zastupovaním klientky H. J. H. na pojednávaní konanom pred Okresným súdom Nitra vo veci sp.zn. 25C/183/2008 dňa 17.08.2010 a k námietke, že pri absencii úpravy premlčania a preklúzie v zákone o advokácii sa má primerane vo veci aplikovať zákon č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch. Pritom od „spáchania priestupku“ uplynulo viac ako dva roky, krajský súd uviedol, že s námietkou preklúzie disciplinárneho previnenia, podľa ktorej v deň vydania rozhodnutia dňa 26.04.2016 uplynula objektívna dvojročná premlčacia lehota v zmysle zákona o priestupkoch a skutok je prekludovaný, nesúhlasí. Nesúhlas s argumentáciou žalobcu a nemožnosť aplikácie zákona o priestupkoch logicky vylučuje už samotné znenie ust. § 58 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do 9 mesiacov odo dňa (pred novelou zák. č. 339/2012 Z.z. do 6 mesiacov), keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do 2 rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo.

7. Pri argumentácii a názore žalobcu by o žiadnom návrhu predsedu Revíznej komisie SAK, ktorý by bol podľa ust. § 58 ods. 2 zákona o advokácii podaný do 2 rokov odo dňa, keď ku skutku, ktorý je disciplinárnym previnením advokáta, došlo, by disciplinárny senát nemohol už rozhodnúť, keďže by ho musel považovať za prekludovaný. I Disciplinárny poriadok v ustanovení § 4 ods. 4 upravuje postup revíznej komisie v prípadoch, keď je disciplinárne previnenie premlčané, t.j. v prípadoch, keď uplynula 9 mesačná alebo 2 ročná lehota odo dňa, keď sa skutok stal. Teda ide o úpravu zhodnú ako upravuje ust. § 58 ods. 2 zákona o advokácii.

8. Nedošlo v danom prípade ani k porušeniu prezumpcie neviny, pretože ako krajský súd zistil, žalobca bol opakovane disciplinárne sťahovaný a boli mu uložené disciplinárne opatrenia: 1 x písomné napomenutie a 1 x pokuta (iná než preskúmvaná táto vec).

9. Administratívnym spisom vo veci disciplinárneho previnenia žalobcu vedeného žalovaným mal krajský súd bezpečne preukázané, že žalobca v súvislosti s pojednávaním konaným dňa 17.08.2010 vo veci sp.zn. 25C/183/2008 pred Okresným súdom Nitra v zastúpení klientky H. J. H. porušil ustanovenie § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, keď pristúpil v jej mene k uzavretiu zmieru obsahom znižujúcim žalobou uplatnenú pohľadávku o sumu 2 468,87 Eur a súčasne sa vzdal nároku na uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 8 630,42 Eur od 20.02.2008 do zaplatenia, hoci k takémuto postupu nemal výslovný súhlas zastúpenej účastníčky konania H. J. H.. Správny súd súhlasil s tvrdením žalobcu do tej miery, že z udeleného plnomocenstva mu vyplýva právo konať v zastúpení účastníčky konania, avšak pokiaľ ide o vzdanie sa majetkových nárokov zastúpeného, môže tak urobiť len za výslovného pokynu zastúpeného. Týmto súhlasom žalobca v súvislosti so zmiernom uzatvoreným na pojednávaní dňa 17.08.2010 nedisponoval.

10. Krajský súd konštatoval, že vo veci dňa 17.06.2015 vydané rozhodnutie sp.zn. DS III-63/11:136/2011 v rozsahu bodu III., ktoré je predmetom preskúmania, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre závažné porušenie ust. § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona, vychádzal III. Disciplinárny senát zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tento bol celkom postačujúci pre vyslovenie záveru o vine a peňažnej pokute.

11. Zároveň podľa názoru krajského súdu všetky vo veci rozhodujúce skutočnosti boli v rozhodnutí III. Disciplinárneho senátu dostatočne uvedené. Pokiaľ III. odvolací senát prvostupňové rozhodnutie v rozsahu uloženej peňažnej pokuty zmenil a túto znížil zo sumy 500,- Eur na sumu 337,70 Eur, túto postačujúco zdôvodnil zásadou zákazu reformácie in peius. Pri výške uloženej pokuty nedošlo ani k vybočeniu z medzi správnej úvahy a nebola touto prekročená horná hranica pokuty (stonásobok minimálnej mzdy), pričom výška pokuty bola vo vzťahu ku všetkým kritériám (protiprávne konanie, následky, osoba disciplinárne stíhaného a pod.) dostatočne zdôvodnená. Preto ani s touto námietkou sa súd nemohol stotožniť.

12. Vzhľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. Ako nedôvodný súd už predtým zamietol i návrh žalobcu na odkladný účinok žaloby uznesením č.k. 1S/180/2016-134 zo dňa 18.10.2016.

13. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a žalobcovi v konaní neúspešnému náhradu trov konania proti žalovanému nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

14. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 15.01.2018 kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako aj s jeho závermi nesúhlasí, nakoľko súd týmto rozsudkom porušil sťažovateľovi právo na spravodlivý proces, pričom podľa jeho právneho názoru tento rozsudok nemá oporu v zákone ani v doterajšej rozhodovacej praxi samotného kasačného súdu.

15. Namietá, že napadnutým rozsudkom boli porušené jeho práva na spravodlivý proces a najmä na princíp rovnosti zbraní účastníkov konania. Má za to, že krajský súd sa nevysporiadal a opomenul viaceré výhrady sťažovateľa a taktiež sťažovateľom predložené dôkazy, na ktoré sťažovateľ opakovane poukazoval už v priebehu disciplinárneho konania a na ktoré poukazoval aj v samotnej žalobe. Hlavne má za to, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou vo vyjadrení dňa 20.10.2016.

16. Zdôraznil, že argumentácia súdu v bode 52 - 55, ako aj v bode 59 rozsudku, neobstojí, nakoľko nekorešponduje s námietkami sťažovateľa uvedenými v žalobe. Sťažovateľ pripomína, že v žalobe nenamietal porušenie jeho práva na prístup k orgánu verejnej správy a porušenie jeho prezumpcie neviny v súvislosti s pojednávaním a rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu, sp.zn. III.ODS-39/15:136/2011, zo dňa 26.04.2016 tak ako to v odôvodnení uviedol súd, ale v súvislosti s týmto odvolacím disciplinárnym senátom potvrdeným rozhodnutím III. Disciplinárneho senátu DS III-63/11:136/2011 zo dňa 17.06.2015 a pojednávaním zo dňa 17.06.2015.

17. Z uvedeného je zrejmé, že súd sa nevysporiadal s námietkami sťažovateľa o porušení jeho práva na prístup k orgánu verejnej správy.

18. Má za to, že celkovo Krajský súd v Bratislave prevzal argumentáciu žalovanej a nevysporiadal sa s výhradami sťažovateľa uvedenými v žalobe. Súd sa podľa sťažovateľa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami sťažovateľa, ktoré boli rovnako opomenuté v disciplinárnom konaní v tom, že súhlasom zastúpeného

účastníka konania disponoval pred uzatvorením súdneho zmiernu na pojednávaní dňa 17.08.2010. Podľa jeho názoru zostali krajským súdom úplne opomenuté aj listinné dôkazy, ktorými boli tieto tvrdenia sťažovateľa podložené. Sťažovateľ opakovane poukazoval na skutočnosť, že v telefonickom rozhovore s jeho klientom mu bol udelený súhlas k uzatvoreniu predmetného súdneho zmiernu.

19. Má za to, že žiadne zákonné ustanovenie nevyžaduje písomný súhlas zastúpeného právnym zástupcom na to, aby sa právny zástupca mohol vzdať majetkových nárokov v súdnom konaní.

20. Sťažovateľ ďalej uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal, podľa jeho názoru, s argumentáciou sťažovateľa ohľadom toho, že nie je zrejmé, na základe akých ustanovení došlo k zmene disciplinárneho senátu.

21. Súd teda v rozpore so žalobcovým právom na spravodlivý proces, na zdôvodnenie kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku použil úvahy, ktoré neboli ani len žalovanou namietané v rámci procesného útoku/obrany a ktoré podľa súdu mali spočívať v údajnom nepodloženom správaní sťažovateľa spočívajúcom v tom, že sa mal účelovo a obštrukčne vyhýbať disciplinárnemu konaniu, nakoľko termíny pojednávaní v disciplinárnom konaní kolidovali s jeho pracovnými povinnosťami. Sťažovateľ takéto úvahy súdu odmieta.

22. Rovnako sa krajský súd v napadnutom rozsudku dostatočne, podľa názoru sťažovateľa, nevysporiadal s námietkou o preklúzii disciplinárneho previnenia, resp. odklonil sa od ustálenej praxe súdu, a preto vec nesprávne právne posúdil.

23. Sťažovateľ navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/180/2016-148 zo dňa 09.11.2011 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, a to rozhodnutie III. Disciplinárneho senátu, sp.zn. DS III-63/11:136/2011 zo dňa 17.06.2015 v spojení s rozhodnutím sp.zn. III.ODS- 39/15:136/2011 zo dňa 26.04.2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie a zaviazá žalovanú oslobodiť sťažovateľa spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu.

24. Súčasne si uplatnil náhradu trov súdneho konania.

25. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu a opakovane poukazuje na výhrady, ktoré už uviedol v žalobe, domáhajúc sa ňou preskúmania a zrušenia rovnakých rozhodnutí disciplinárnych senátov žalovanej. Žalovaná sa ku všetkým výhradám sťažovateľa podrobne vyjadrila vo svojom podaní zo dňa 12.06.2012 a na tomto stanovisku zotrváva. Rovnako zotrváva aj na vyjadrení žalovanej vo veci, ktoré bolo prednesené na pojednávaní dňa 09.11.2017.

26. Má za to, že krajský súd v konaní pri svojom rozhodovaní o žalobe neporušil zákon tak ako je uvedené v ust. § 440 SSP, a preto navrhuje kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

29. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/180/2016-148 zo dňa 09.11.2017, ktorým tento podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovanej sp.zn. III.ODS-39/15:136/2011 zo dňa 26.04.2016.

30. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobca vymedzil žalobu viacerými námietkami, ktoré majú spočívať jednak vo vadách konania a jednak v nezákonnosti samotných napadnutých rozhodnutí.

31. Disciplinárne konanie proti H., nar. XX.XX.XXXX, advokátovi pod K. vedenom v zozname SAK so sídlom AK Štúrova 11, 949 01 Nitra, začalo na návrh Revíznej komisie SAK podanom dňa 11.07.2011 Disciplinárnej komisii SAK. Disciplinárne obvinený v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania mal konať v rozpore so záujmami svojej klientky p. H. J. H. - sťažovateľky.

32. Jeho konanie malo spočívať v tom, že:

vykonával výkon advokácie zastupujúc sťažovateľku na pojednávaní dňa 17.08.2010 v konaní sp.zn. 25C/183/2008 vedenom pred Okresným súdom Nitra, hoci v tom čase mal rozhodnutím Predsedníctva SAK č. 1699/10 z 16.04.2010, právoplatným a vykonateľným dňa 14.08.2010, výkon advokácie pozastavený,

a) napriek pozastaveniu výkonu advokácie neustanovil za seba iného advokáta ako svojho zástupcu a klienta o pozastavení výkonu advokácie neinformoval,

b) na pojednávaní dňa 17.08.2010 v konaní sp.zn. 25C/183/2008 vedenom pred Okresným súdom Nitra bez súhlasu klientky H. J. H. uzatvoril s protistranou súdny zmier, v ktorom súhlasil so znížením sťažovateľkou uplatneného nároku o sumu 2 468,87 Eur a súčasne sa vzdal za sťažovateľku príslušenstva uplatnenej pohľadávky, a to úroku z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 8 630,42 Eur od 20.02.2008 do zaplatenia,

c) bezdôvodne klientke nevydal finančné prostriedky v sume 1 554,05 Eur, ktoré v jej mene na svoj účet prijal dňa 28.09.2010 od protistrany a tieto finančné prostriedky aj napriek výzvam sťažovateľky ku dňu podania návrhu zdržiaval,

d) riadnym spôsobom nevystavil faktúry za poskytovanie právnych služieb: prvú faktúru č. 201003 vystavil dňa 28.01.2010 bez špecifikácie predmetu fakturácie, druhú faktúru č. 201003 vystavil dňa 19.08.2010 opäť bez špecifikácie predmetu fakturácie a to na sumu 2 242,35 Eur, konečnú tretiu faktúru č. 2010030 vystavil dňa 30.09.2010 bez špecifikácie predmetu fakturácie, pričom podľa vlastného advokátovho záverečného vyúčtovania právnej pomoci právna pomoc poskytovaná nebola,

e) neinformoval vopred klientku o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, a to pri nasledovných úkonoch právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia z 28.01.2010, návrh na zabezpečenie dôkazu z 28.01.2010, ďalšia porada s klientom z 02.02.2010, čiastočné späťvzatie návrhu z 02.02.2010, návrh na pripustenie zmeny petitu z 02.02.2010, zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní na Okresnom súde Nitra z 02.02.2010, vyjadrenie vo veci samej z 08.03.2010, zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní z 09.03.2010, ďalšia porada s klientom z 12.04.2010, vyjadrenie vo veci samej k vyčísleniu škody odporcami z 13.04.2010 zo dňa 19.05.2010, vyjadrenie vo veci samej k vyčísleniu nárokov odporcami z 18.05.2010 zo dňa 19.05.2010, zastupovanie na meritórnom pojednávaní vo veci samej z 08.06.2010, rokovanie s protistranou z 17.08.2010 a zastupovanie na meritórnom pojednávaní na Okresnom súde Nitra z 17.08.2010,

f) po skončení zastupovania advokát vec s klientkou písomne finančne nevysporiadal,

čím sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom poistení (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o advokácii“), pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení

? § 18 ods. 1 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi,

? § 18 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho

presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb s spojením s § 2 ods. 1 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát je pri výkone svojho povolania povinný na prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom,

? § 9 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii, podľa ktorého počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona,

? § 17 ods. 1 zákona o advokácii, podľa ktorého ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu, o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta,

? § 2 ods. 1 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého je advokát pri výkone svojho povolania povinný na prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom,

? § 11 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát alebo spoločnosť nesmú na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času použiť peniaze klienta alebo tretej osoby, ktoré boli účelovo viazané. Musia ich bezodkladne poukázať oprávnenej osobe,

? § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát alebo spoločnosť prevzali na stanovený účel, sú povinní opatrovať s odbornou starostlivosťou, nesmú ich použiť na iný než tento účel. Po skončení zastúpenia ich musia vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodli inak. Prípadné prírastky hodnôt sú povinní vydať klientovi alebo tretej osobe, ak nebolo dohodnuté inak,

? § 12 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát je povinný viesť účtovnú evidenciu a uschovávať doklady podľa všeobecne záväzných právnych predpisov v spojení s § 10 ods. 2 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, v zmysle ktorého účtovná jednotka je povinná vyhotoviť účtovný doklad bez zbytočného odkladu po zistení skutočností, ktorá sa s ním preukazuje,

? § 13 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého po skončení zastúpenia sú advokát alebo spoločnosť povinní bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré im zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzali,

? § 18 ods. 4 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí.

33. V disciplinárnom konaní po vykonanom dokazovaní zavŕšenom pred III. Disciplinárnym senátom rozhodnutím sp.zn. DS III.-63/11:136/2011 zo dňa 07.02.2013 bol žalobca v rozsahu skutkov označených v návrhu pod písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ oslobodený a zo spáchania skutku označeného pod písm. c/ návrhu na začatie konania III. disciplinárny senát uznal ho za vinného.

34. Žalobca sa proti výroku o vine a voči výroku o uložení disciplinárneho opatrenia za skutok označený pod písm. c/ odvolal a navrhovateľ sa odvolal proti výroku o oslobodení spod skutkov uvedených pod písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/.

35. Odvolací disciplinárny senát rozhodnutím sp.zn.: 3ODS-18/13:136/2011 zo dňa 07.06.2013 rozhodol tak, že rozhodnutie sp.zn. DS III.-63/11:136/2011 zo dňa 07.02.2013 v rozsahu bodov uvedených v návrhu pod písm. d/, e/, f/) zrušil. V ostatných výrokoch napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie a rozhodnutie, pretože dospel k záveru, že dokazovanie vo veci nebolo vykonané dostatočným spôsobom a považoval za potrebné v ďalšom vypočúť disciplinárne obvineného advokáta k jednotlivým skutkom a riaditeľa odboru vnútorných vecí advokácie Slovenskej advokátskej komory ohľadom okolností súvisiacich s pozastaveným výkonom advokácie disciplinárne obvineného, jeho doručovania, ako aj oboznámenie sa s matričným spisom disciplinárne obvineného advokáta.

36. V pokračujúcom disciplinárnom konaní po doplnení dokazovania potom III. Disciplinárny senát dňa

17.06.2015 vydal rozhodnutie sp.zn.: DS III.-63/11:136/2011, ktorým podľa § 14 písm. a/ v spojení s § 22 písm. a/ Disciplinárneho poriadku SAK disciplinárne konanie vedené pod sp.zn. DS III.-63/11:136/2011 v skutkoch uvedených pod písm. a/ a b/ zastavil (bod I. prvostupňového rozhodnutia), podľa § 21 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 25 písm. a/ Disciplinárneho poriadku SAK za skutok, že bezdôvodne klientke nevydal finančné prostriedky v sume 1 554,05 Eur, ktoré v jej mene na svoj účet prijal dňa 28.09.2010 od protistrany a tieto finančné prostriedky aj napriek výzve sťažovateľky zadržiava, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii oslobodil disciplinárne stíhaného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal (bod II. prvostupňového rozhodnutia) a disciplinárne stíhaného uznal za vinného, že uzatvoril bez súhlasu klientky na pojednávaní dňa 17.08.2010 v konaní sp.zn. 25C/183/2008 vedenom pred Okresným súdom Nitra s protistranou súdny zmiar, v ktorom súhlasil so znížením sťažovateľkou uplatneného nároku o 2 468,87 Eur a súčasne ktorým sa vzdal za sťažovateľku príslušenstva uplatnenej pohľadávky - úroku z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 8 630,42 Eur od 20.02.2008 do zaplatenia, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v ust. § 18 ods. 1, § 18 ods. 2 zákona o advokácii a za to mu bolo podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona o advokácii uložené disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 500,- Eur s povinnosťou túto zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na tam uvedený účet SAK a zároveň bol zaviazaný na zaplatenie trov konania vo výške 380 Eur (bod III. prvostupňového rozhodnutia).

37. Žalobca proti rozhodnutiu III. Disciplinárneho senátu SAK zo dňa 17.06.2015 sp.zn. DS III.-63/11:136/2011 podal odvolanie voči výroku o vine a o treste (uložení disciplinárneho opatrenia) za skutok pod bodom III. namietajúc spáchanie disciplinárneho previnenia a výšku uloženej sankcie.

38. O podanom odvolaní bolo rozhodnuté žalovaným dňa 26.04.2016 sp.zn. III. ODS-39/15:136/2011 tak, že III. Odvolací disciplinárny senát SAK prerokoval odvolanie disciplinárne obvineného proti rozhodnutiu III. Disciplinárneho senátu zo dňa 17.06.2015 a zmenil toto rozhodnutie tak, že na nezmenenom skutkovom základe uložil disciplinárne obvinenému advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona o advokácii disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu vo výške 337,70 Eur. K vyhláseniu rozhodnutia došlo v neprítomnosti disciplinárne obvineného advokáta, pretože ospravedlnenie právneho zástupcu disciplinárne obvineného E. z 21.04.2016 ako aj ospravedlnenie samotného disciplinárne obvineného advokáta nespĺňalo podmienky na odročenie odvolacieho disciplinárneho pojednávania. Dôvodom takéhoto postupu bolo, že tak právny zástupca ako aj disciplinárne obvinený advokát v zmysle § 18 ods. 7 Disciplinárneho poriadku SAK neuviedli dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, za ktorý nemožno považovať kolíziu právneho zástupcu s preštudovaním vyšetrovacieho spisu, ako aj z dôvodu hodného osobitného zreteľa u disciplinárne obvineného advokáta, nakoľko tento nie je v podaní jeho právneho zástupcu z 25.04.2016 vôbec uvádzaný. V tejto súvislosti poukázal odvolací senát aj na skutočnosť, že už predchádzajúce ospravedlnenie disciplinárne obvineného advokáta je v časti o deklarovanom eminentnom záujme pojednávania sa osobne zúčastniť totožné s ospravedlnením zo dňa 25.04.2016.

39. Toto rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce bolo predmetom súdneho prieskumu.

IV. Právne predpisy a právne názory kasačného súdu.

40. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

41. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú

ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 61 SSP).

42. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosť s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

43. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

44. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie jemu predchádzajúce, a to najmä z pohľadu či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, preto sa s nimi najvyšší súd stotožnil v celom rozsahu.

46. Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii, počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona.

47. Podľa § 17 ods. 1 zákona o advokácii, ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu, o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta.

48. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

49. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Prítom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb s spojením s § 2 ods. 1 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát je pri výkone svojho povolania povinný na prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom.

50. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí.

51. Podľa § 2 ods. 1 Advokátskeho poriadku, advokát je pri výkone svojho povolania povinný na

prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom.

52. Podľa § 11 ods. 2 Advokátskeho poriadku, advokát alebo spoločnosť nesmú na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času použiť peniaze klienta alebo tretej osoby, ktoré boli účelovo viazané. Musia ich bezodkladne poukázať oprávnenej osobe.

53. Podľa § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku, peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát alebo spoločnosť prevzali na stanovený účel, sú povinní opatrovať s odbornou starostlivosťou, nesmú ich použiť na iný než tento účel. Po skončení zastúpenia ich musia vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodli inak. Prípadné prírastky hodnôt sú povinní vydať klientovi alebo tretej osobe, ak nebolo dohodnuté inak.

54. Podľa § 12 Advokátskeho poriadku, advokát je povinný viesť účtovnú evidenciu a uschovávať doklady podľa všeobecne záväzných právnych predpisov v spojení s § 10 ods. 2 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, v zmysle ktorého účtovná jednotka je povinná vyhotoviť účtovný doklad bez zbytočného odkladu po zistení skutočnosti, ktorá sa s ním preukazuje.

55. Podľa § 13 Advokátskeho poriadku, po skončení zastúpenia sú advokát alebo spoločnosť povinní bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré im zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzali.

56. Sťažovateľ ako jeden z dôvodov kasačnej sťažnosti uviedol nedostatočne zistený skutkový stav a s tým spojené nevykonanie ním navrhovaných dôkazov. Sťažovateľ sa svojimi námietkami a navrhovanými dôkazmi snažil preukázať, že disciplinárne previnenie, za ktoré je obvinený sa nestalo, nakoľko súhlas klienta na vzdanie sa úrokov z omeškania mu bol udelený.

57. Jedným z predložených dôkazov bol úradný záznam stretnutia s klientkou zo dňa 07.08.2010, v ktorom klientka požadovala vybavenie a doriešenie celého konania. Napriek možným vyjadreniam klientky na predmetnom stretnutí, z predmetného záznamu, podľa názoru krajského súdu, nevyplýva súhlas so vzdaním sa nároku na uplatnenie si úrokov z omeškania, a preto tento dôkaz nie je dostačujúci a zo strany sťažovateľa je interpretovaný skreslene.

58. Sťažovateľ sa ďalej odvolával na splnomocnenie, v ktorom mu jeho klientka udelila súhlas na vykonávanie všetkých úkonov týkajúcich sa stanoveného predmetu konania, pričom toto obsahovalo aj súhlas na vzdanie sa nárokov aj vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie.

59. Kasačný súd je názoru, že pokiaľ ide o úkon, ktorým je vzdanie sa nároku, je potrebný výslovný súhlas klienta na jeho vykonanie. V takomto prípade všeobecné plnomocnenstvo na zastupovanie v predmetnej veci nie je postačujúce, nakoľko by advokát mohol konať svojvoľne, čo by bolo v rozpore s ust. § 18 ods. 1 zákona o advokácii, keby konal v rozpore so záujmami klienta ako aj s povinnosťou konať podľa jeho pokynov.

60. Sťažovateľ ďalej argumentoval skutočnosťou, že so svojou klientkou opakovane telefonoval, pričom na preukázanie svojich tvrdení predkladal dôkazy vo forme výpisu z hovorov. Zo žiadneho výpisu však nemožno odvodiť výslovný súhlas na vzdanie sa úrokov z omeškania. Takýto dôkaz len preukazuje skutočnosť, že sťažovateľ bol so svojou klientkou v telefonickom kontakte.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené, konanie sťažovateľa je možné považovať za konanie, pri ktorom porušil povinnosť podľa ust. § 18 ods. 1 zákona o advokácii v spojení s ust. § 18 ods. 2 tohto zákona, nakoľko si sťažovateľ (ako advokát) nesplnil svoju povinnosť a nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Táto povinnosť, okrem iného, zaťažuje advokáta dôkazným bremenom, v tomto

konkrétnom prípade preukázaním výslovného súhlasu na vzdanie sa jeho klientky uplatňovať si úroky z omeškania. Všetky ostatné dôkazy, na ktoré sťažovateľ poukazuje, sú nepriame dôkazy, z ktorých v žiadnom prípade nemožno odvodiť súhlas jeho klienta realizovať jednotlivé úkony v konaní podľa vlastnej úvahy.

62. Kasačný súd súhlasí s názorom sťažovateľa, že z udeleného splnomocnenia mu vyplýva povinnosť konať v zastúpení jeho klientky, avšak pokiaľ ide o vzdanie sa majetkových nárokov, môže tak urobiť len na základe výslovného pokynu svojho klienta, pričom v tomto prípade takýmto súhlasom, podľa názoru kasačného súdu, sťažovateľ nedisponoval.

63. S námietkou nezákonného a nespravodlivého postupu súdu na základe uvedených argumentov sa preto kasačný súd nestotožnil.

64. Kasačný súd sa rovnako nestotožnil ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia o udelení disciplinárneho opatrenia. Rozhodnutie správneho orgánu v tomto prípade obsahuje náležité odôvodnenie v súlade s ust. § 58 zákona o advokácii.

65. Za rovnako nedôvodnú považuje kasačný súd aj námietku sťažovateľa, že vo veci rozhodoval III. Disciplinovaný senát v nezákonnom zložení. Zmena členov III. Disciplinárneho senátu bola sťažovateľovi riadne, z objektívnych dôvodov (nezvolenie jedného z členov senátu E. za člena disciplinárnej komisie) oznámená písomne, listom zo dňa 24.06.2013. Následne mu bolo oznámené, ktorému disciplinárnemu senátu bola jeho vec pridelená. V priebehu disciplinárneho konania boli dodržané procesné práva účastníka konania a účastník (sťažovateľ) bol riadne upovedomený o všetkých termínoch pojednávania, mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým okolnostiam, ktoré sa vo veci prejednávajú, mal možnosť predložiť písomné dôkazy.

66. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd nesporne preukázané, že pôvodne konal III. Disciplinárny senát v zložení E., E. a E.. V tomto konaní konal a rozhodoval do 14.06.2013 a vyniesol aj svoje rozhodnutie zo dňa 07.02.2013. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím III. Odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 07.06.2013 a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie.

67. Vzhľadom ku skutočnosti, že na konferencii advokátov dňa 14.06.2013 nebol zvolený za člena disciplinárneho senátu E., z objektívnych dôvodov tento nemohol byť členom disciplinárneho senátu aj naďalej.

68. Sťažovateľova námietka, že tento senát naďalej konal a rozhodoval v nezákonnom zložení preto nie je dôvodná.

69. Podľa ust. § 57 ods. 7 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, na postupy v disciplinárnom konaní sa použijú primerane ustanovenia Trestného poriadku.

70. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že rozhodnutie III. Odvolacieho senátu zo dňa 07.02.2013, ktoré bolo vydané v pôvodnom zložení bolo zrušené odvolacím disciplinárnym senátom zo dňa 07.06.2013 z dôvodu, že bolo potrebné vypočúť disciplinárne obvineného advokáta a riaditeľa odboru vnútorných vecí advokácie slovenskej komory.

71. III. Disciplinárny senát určil vo veci 7 termínov prvostupňového konania, vo všetkých prípadoch bolo pojednávanie odročené na žiadosť žalobcu, poväčšine pre kolíziu jeho právneho zástupcu s inými pracovnými povinnosťami. Pred disciplinárny senát sa teda nedostavili.

72. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.06.2015, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, je zrejmé, že senát pracujúci v novom zložení postupoval v zmysle

intencií odvolacieho senátu, vo veci vypočul E. (svedka), riaditeľa odboru vnútorných vecí SAK. Ďalej je z tejto zápisnice zrejmé, že bol na pojednávaní oboznámený celý obsah disciplinárneho spisu ako aj celý obsah sťažnostného spisu, v dôsledku čoho nemožno konštatovať porušenie ust. § 277 ods. 5 Trestného poriadku.

73. K otázke preklúzie disciplinárneho previnenia kasačný súd uvádza, že s touto rovnako nie je možné sa stotožniť. Sťažovateľ, podľa názoru kasačného súdu, neuviedol žiadny presvedčivý dôvod, prečo by zákon o priestupkoch mal byť považovaný v tomto prípade za „lex generalis“, teda prečo by mala byť použitá lehota uvedená v ust. § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch.

74. Využitiu tejto lehoty do istej miery bráni aj jej vzťah s procesnoprávnou lehotou na podanie návrhu na začatie konania podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii, ktorá je 9 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do 2 rokov odo dňa, keď disciplinárnemu previneniu došlo. Hmotnoprávna lehota podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch je dvojročná.

75. Krajský súd správne poznamenal v bode 58 svojho rozsudku, že disciplinárny senát by nemohol v takom prípade rozhodnúť o žiadnom návrhu podanom do 2 rokov odo dňa, keď ku skutku došlo. Dochádzalo by teda nielen k prelínaniu, ale v niektorých prípadoch aj k faktickej nezlučiteľnosti hmotnoprávnej lehoty podľa zákona o priestupkoch, analogicky aplikovanej v prípade disciplinárnych previnení advokátov a procesnoprávne lehoty na podanie návrhu na začatie konania podľa zákona o priestupkoch.

76. Použitie hmotnoprávnej lehoty zo zákona o priestupkoch by preto znamenalo použitie analógie iuris. Úlohou analógie vo verejnom práve je predovšetkým jej interpretačná funkcia.

77. Kasačný súd konštatuje, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, boli totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v administratívnom konaní ako aj v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

78. Kasačný súd uzatvára, že rozhodnutie sp.zn. DS III-63/11:136/2011 v rozsahu bodu III., ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre závažné porušenie ust. § 18 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona, vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

79. Keďže kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne relevantné zistenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 461 SSP zamietol.

80. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP).

81. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 167 ods. 1, 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.